

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jacobi Usserii Armachani Annales Veteris Et Novi Testamenti

Ussher, James

Lutetiæ Parisiorum, 1673

Cap. VII. Cœlestium mensium disparilis mensura, in Parapegmatum descriptionibus à Metone, Eudoxo & Chaldæis adhibitia. Ortuum & occasuum stellarum ipsarum, pro variâ temporum & locorum ratione, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14425

spatio conficeretur postulabat: quo ad dies integros deducto, in anno illo intercalari, quem (ut Iulstri sui primarium) in Parapegmate suo Eudoxus proposuerat, menses dierum 31. & 30. alternatum positi, in alterutro semestri 183. dies æqualiter exhibebant. Unde, ut ex duodecim mensibus *ἐπιπέδιον* 30. & 29. dierum, Lunaris annus dierum 354. ita ex totidem mensibus eadem alternatâ ratione 31. & 30. dierum constitutis, Solaris annus 366. dierum enatus est: quot etiam naturali anno dies tribuisse *Εννιόν*, Censorinus auctor est. Quod si anno 3. Olympiadis CIII. O&æterida suam in Ægypto Eudoxus conscripserit (quod ut concessum, in libro 2. de Emendat. Temporum, assumit Scaliger) in intercalari ejus anno contigisset etiam bifextus anni nostri Juliani Proleptici. Et circa illam sanè Olympiadem claruisse Eudoxum, ex ipsius *ἱερ. μετῶν* confirmat Laërtius: ad tertium verò, vel illius vel præcedentis alicujus Olympiadis, quàm ad annum quempiam alium, principium Iulstri ejus & nos referre maluimus, quod mense Februarii 29. dierum eâ ratione hic admisso, *Crionis* kalendæ in Martii 29. incurrerent; nempe in Metonici Crionis diem 6. ad quem, in Gemini Parapegmate, Eudoxi *ἱερ. μετῶν* cernitur apposta.

Ex his quæ hæcenus sunt dicta satis apparet, neque Metonis & Euctemonis, neque Eudoxi menses cælestes, in novo suo anno Solari secutos fuisse Macedones: sed à quibus eos mutati fuerint, non tam proclive est dicere. Ego certè quod huc faciat, aliud nihil afferre possum, quàm quod à Columellâ lib. XI. cap. 2. annotatum reperio: *Nono Kalendas Januariæ Brumale solstitium sicut Chaldaei observant, significat.* In anno autem Macedonico, ab Asianis item recepto, mensis quarti initium à *brumali solstitio* fuisse deductum, capite I. ex Galeno; & à *nono Kalendas Januariæ*, sive XXIV. Decembris Juliani die, fuisse numeratum, capite II. ex Actis Timothei declaravimus. Unde & in reliquis pariter anni partibus ordinandis Chaldæos quoque secuti illi fuisse videantur, quorum hic operâ rex Philippus fuerat usus, & inter eos præcipuè Aristoteles quem, ut cælestium observationum, ab Ægyptiis & Babyloniis à plurimis annis factarum, non ignarum fuisse ex libro 1. de Cælo intelligimus: ita Parapegmata eum lauisse non est credibile, quorum usum ab Ægyptiis & Chaldaeis ad Græcos pervenisse, in commentariis ad Aratum Theon Alexandrinus confirmat. *Ægyptiacum* quoque illud & *Chaldaicum* (eo nomine & *Assyriâ*, & *Babyloniâ* comprehensa) inter alia Parapegmata, consuluisse se Plinius indicat: de eorum inter se discrepantiâ, ita præfatus. *Addidere difficultatem et auctores diversis in locis observando, mox etiam in eisdem diversa prodendo. Tres autem fuerunt scilicet: Chaldaea, Ægyptia, Græca. His addidit quartam apud nos Cesar Dictator, annos ad Solis cursum redigens; Sosigene perito ejus scientia adhibito.* Nos verò in sequentem Ephemeridem, quæ ex Chaldaâ & Græcâ supererant, conjecimus; *Ægyptiâ* & *Cæsareâ* suam in locum sepositâ, & ad Græcanicas præterea observationes, à Gemino & Ptolemæo comme-

moratas, aliis nonnullis ex Plinio adjectis: quem longè quàm illos pluribus generis hujus scriptoribus fuisse usum, tum ex authorum ex quibus liber 18. constat est Indice, clarum est; tum, ex capitis 31. ejusdem libri, verbis illis. *Deinde consentiunt, quod est rarum, Philippus, Calippus, Dositheus, Parmeniscus, Conon, Criton, Democritus, Eudoxus, Ion; IV. Kalend. Octobr. Capellam matutino exoriri, & III. Kalend. Hædos.*

Quod ita inter se auctores dissenferint, qui *diversis in locis* observant, nihil est quod quisquam miretur: quum in aliis atque aliis Terræ climatibus alios atque alios eorundem siderum ortus & occasus necessario fieri, Sphæræ ratio demonstret. *Τὸ ἄνθρωπος πνεῦμα ἢ διανοία συμφορῶν ἐν τῇ Πάρισι, ἢ ἐν τῷ Ποντῷ, ἢ ἐν Ρόδῳ, ἢ ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ, ἀλλὰ ἐπὶ αὐτῶν διαφοράς τῆς παρατήρησις εἶναι ἐκ διαφορῆς ὀφείζονται.* Unum enim *Parapegma non potest congruere in urbe Româ, & in Ponto, & in Rhodo, & in urbe Alexandrinâ; sed necesse est, ut diverse sint observationes in diversis horizontibus*: quemadmodum in capite *ἡπι ὁμοιομετρίων*, confirmat Geminus. Nam *Camicula*, exempli gratiâ, in Rhodo quidem (ut ait ille) post æstivum solstitium diebus triginta oritur, in aliis verò locis quadraginta, & quinquaginta in aliis. Licet enim ad 400. ferè stadia insensibilis fiat climatium varietas; in majori tamen distantiâ, *παραπλάσιος ἢ παραπύριος, praortus & praocafus* notari, in præcedente capite idem præstantissimus scriptor docuerat. Cujus mente non rectè perspectâ, secundum Mathematicos singulis gradibus mutari ad sensum Meridianos, & cuique gradui 400. responderet stadia, minùs consideratè in Manilianis suis pronuciavit Scaliger.

Sed cum Parapegmatum scriptores ortibus & occasibus siderum inerrantium ut *ἰσχυρότερον* non enuñt, *statis & immotis quibusdam signis*, ad tempestates designandas usos fuisse, in capite illo *ἡπι ὁμοιομετρίων*, Geminus notaverit; *in eisdem in locis diversa prodita* ab eis fuisse, magis illi mirum videri potuisset, quàm Ptolemæo qui, ipsis stellis fixis motum proprium tribuens, tantum *ἡπι ὁμοιομετρίων* ἔχοντος τῆς αὐτῆς φάσεως τῆς ὁμοιομετρίων *Canonem* suum potuisse reddere professus est. Hic enim, Hipparchi insitens vestigiis, centum annis in consequentia signorum per unum gradum stellas provehi censuit; quem septuaginta annorum spatio ab illis confici, R. Jolua Judæus (in tractatu Thalmudico, *הוריק דיסק*) Alzuphi Arabs, Nassir-eddinus Tufinus & Ulug-beigus Persæ, multo rectius tradiderunt; ita ut annuus earum motus sit minut. 0'. 51". 25". 42". qui item *ἡπι ὁμοιομετρίων*, sive apogæorum, Solis, Saturni, Jovis, Martis, Venetis & Mercurii, in Tabulis Persicis manuscriptis (à Georgio Chrylococâ Græcè conversis) annuus motus esse statuitur. Quocunque vero motu Periodico stellarum inerrantium posito, illud consequitur; labentibus sæculis, iisdem in locis easdem siderum *φάσεις*, eisque respondentes tempestarum *ἡπι ὁμοιομετρίων*, certâ quâdam ratione à prioribus diebus paulatim recedere. Unde & decem illorum Græcorum, è quibus

I. V. ser. de Maced. an. Solari.

P sequens

sequens & poëticis collecta est, Astronomorum tempora libuit hic subijcere: locis quoque ex Ptolemæo appositis, quibus illi Parapegmata sua adaptarunt.

<i>Autores.</i>	<i>Tem- pus: Julianæ Periodi.</i>	<i>Circa annū Christianæ Antiquitatis.</i>	<i>Loca.</i>
1 Meton & 2 Euctemon Athenienses.	4282	432	Athenæ, Cyclades, Macedonia, & Thracia: à maximi diei quantitate horarum 14, usque ad 15.
3 Democritus Abderitanus.	4284	430	Macedonia & Thracia: ubi maximus dies est horarum 15.
4 Eudoxus Cnidius.	4348	366	Asia, Sicilia & Italia: à maximi diei quantitate horarum 14, usque ad 15.
5 Philippus Medmusus.	4374	340	Peloponnesus, Locris & Phocis: ubi maximus dies est horarum 14.
6 Calippus Cyzicenus.	4384	330	Hellepontus: à maximi diei quantitate horarum 14, usque ad 15.
7 Conon Samius.	4444	270	Italia & Sicilia: à maximi diei quantitate horarum 14, usque ad 15.
8 Dositheus Coloniensis.	4514	200	Colonia prope Athenas, ubi maximus dies est horarum 14.
9 Hipparchus Bithynus.	4584	130	Bithynia: ubi maximus dies est horarum 15.
10 Metrodorus Scepheus.	4634	80	Italia & Sicilia: à maximi diei 14, usque ad 15.

Nobis verò, ad quos integra horum Parapegmata non pervenerunt, alia adhuc difficultas superest; quòd qui reliquias eorum nobis confervarunt, Geminus & Ptolemæus, ad diversos dies eorundem non locorum modò & temporum, sed etiam hominum observationes retulerunt. Cujusmodi error, in variis annorum cœlestium formis ad unum aliquem alium

annum modum transferendis, facillimè potuit obrepere. Ucenim Metonis & Calippi menses cœlestes Geminus; ita Alexandrinorum suorum menses civiles, reliquorum omnium Parapegmatum communem mensuram, Ptolemæus constituit.

Et sapius quidem in eundem diem Julianum Gemini & Ptolemæi notationes coincidere animadvertimus: quòd argumento est, ex malè a nobis constituto mensium cœlestium apud Geminum exordio (de Alexandrinorum enim apud Ptolemæum ad nostros applicatione nullum subest dubium) differentiam illam nequaquam provenisse. Ita verbi gratià, apud utrumque Martii die 7. *Democrito* frigidus flant venti, Ornithiæ appellati, per dies novem. *Calippo*, Septembris 1. Etesiæ desinunt; & Martii 26. est *ovis à 110700*. *Eudoxo*, April. 25. Mai. 4. & Decemb. 9. est *ovis*. *Dositheo*, Octob. 29. & *Euctemoni*, Novemb. 10. *xiua*. Non raro tamen unius discrimen cernitur. Inde *Euctemoni*, Septembris die 15. apud Ptolemæum, 16. apud Geminum, est Autumni principium: & apud illum Januarii 6. die, apud hunc 7. Media hyems. Eadem, apud Ptolemæum Martii 4. & 8. apud Geminum 5. & 7. flat frigidus Boreas. *Democrito*, juxta Ptolemæicas rationes, Decembris die 10. Tonitrus fulgura aqua, ventus; Januarii 4. Auster flat ut plurimum; Februarii 6. Zephyrus incipit flare, & 24. Varii sunt dies, qui Halcyonii appellantur: Julii 3. Aqua existit, & 22. Significare solet: quæ singula Gemini Canon in dies sequentes conjicit.

Aliquando hic & biduo occurrit differentia, *Euctemoni* enim, apud Ptolemæum Martii die 13. apud Geminum 15. Ornithiæ flare incipiunt, & Milvus apparet. *Eudoxo* juxta Ptolemæum Februarii die 3. Serenitas est, quandoque etiam flat Zephyrus; Martii 8. Milvus apparet; Julii 25. Auster flat; Septembris 4. Pluvia, tonitrus, ventus existit: quæ in Gemini tabulâ, Februarii die 5. Martii 10. Julii 27. & Septembris 6. consignata leguntur. Sed & ipsi nos, in Ephemeridis nostræ tractatione, priusquam lineis ductis dierum numeros ab invicem discrevissemus, usu comperimus, in phasibus & *επισηματισ* excerptis, uno aliquoties & (ubi dies hisce vacuus intercurrebat) duobus aliquando diebus errorem à nobis fuisse admisissum: adeò proclivis lapsus est in numerorum & notarum appositarum rectâ accommodatione: ad primorum scriptorum *αβγδ* posteriorum librorum præsertim accedente negligentia. Quòd prudenti Lectori æstimandum ex ipsius Ephemeridis inspectione relinquimus: cui ne quid deesset, etiam ex Actii Tetra-biblo (serm. III. capite 164.) recentius Parapegma interserere libuit; qui circa annum Christi CCCL. Amidæ Mesopotamiæ claruit, in illo videlicet climate, cujus medius parallelus diem maximum habet horarum 14.